

TÜRKİYE VE DÜNYA

Şehitlerine Ağlayan Bir Ülke

Dr. MUSTAFA AŞULA
(E. Büyükelçi)

Türkiyemizin, medyaya, özellikle televizyonlara yansıyan görüntüsüne bakılırsa, eli kolu bağlı, şehitlerine ağlayan ve bayraklara sarılı tabutlar başında onlara ağıt yakan bir ülke konumundayız. Büyük ve ilahi öğretilere uyum halinde, bir yanağımıza vurulduğunda öbürünü çeviriyoruz. Olgun, temkinli ve herşeyden önce demokrasiye derinden bağlı ve aşık bir ülkeyiz. Böylesi bir ortamda gün, eleştiri günü değil, fakat birlik, beraberlik ve dayanışma günüdür diyoruz.

Düşünmek gerekir; mangaldaki sıcak kestanelerle elini yakmak istemeyen, günü gün etmeye bakan bir yönetim için bundan daha elverişli psikolojik bir ortam bulunabilir mi?

Hele bir de Mecliste sayısal üstünlüğünüz varsa, muhalefetin, sırf kayda geçsin diye vermiş olduğu veya verebileceği denetim önergelerinin bir kıymeti harbiyesi olur mu? Herşeyi çantada keklik (granted) görmezsiniz de ne yaparsınız?

Türkiye'yi ve halkımızı, hiç de hak etmediği halde, eli kolu bağlıymış gibi gösteren, aslında siyasettir ve yanlış şekilci siyasettir.

Eli kanlı teröriste terörist dememekte ısrar eden ve bunu yaptıkları takdirde, halk nezdindeki sözde inandırıcılıklarını (!) kaybedeceklerini söyleyen bir siyasi partiyi Meclis çatısı altında, "farklılıklarımız gücümüzdür" gibi, iç boş sloganlarla barındırmayı, demokrasi adına marifet sayan bir yönetim, bağımsız yargıya bile aba altından sopa göstermeye kalkarsa, insanımızın çareyi nerede arayacağı gerçekten bilinmiyor.

Terörle mücadele çok yönlü bir politika olmak durumundadır deniliyor. Yani, askeri önlemler yanında siyasi, ekonomik ve sosyo kültürel boyutu olan politikalar da oluşturmak gerekiyor.

İlk nazarda bu tarife itiraz zordur.

Ancak unutmamak gerekir ki, ikinci kategorideki politikalar yok denecek kadar az ise, bunların oluşturulması, aşık zaman alacaktır. Başlıca bu nedenle, terörle mücadeleyi, ileride içi güya doldurulacak

başka kompartmanlara bağlamak, işin kolayına kaçmaktır ve davayı sulandırmaktan ve ötelemekten başka bir şey değildir.

Oysa ki, ülkenin karşı karşıya bulunduğu tehdit ve tehlike o derce acildir ki, derhal ve misliyle mukabele ve müdahale edilmesi kaçınılmazdır.

Hasma, atacağı adımın hesabını yaptıracak topyekun caydırıcılık ancak bu şekilde sağlanabilir. Zamana yayılmış parça önlemlerin caydırıcı niteliği münakaşalıdır.

Kaldı ki, caydırıcılığın, bir kere yara aldıktan sonra yeniden toparlanması da mümkün değildir.

Teröre anladığı lisanla hitap etmek gerekir. Bu lisan ne demokrasi lektürü, ne de diplomatik alanda maharet sergileme hevesleridir, bu lisan, terörün kullandığı silahın ta kendisidir. Yani terörün cevabı önce tenkildir.

Türkiyemiz ve silahlı kuvvetlerimiz bu imkan ve kabiliyete fazlasiyle sahiptir. Bu gücü kullanmaya sıra geldiğinde, işin içine iç ve dış siyaset girmektedir.

Maalesef siyaset, bilerek veya bilmeyerek, kendi eliyle hazırladığı bazı handikapların içinde dönüp durmaktan gayrı bir çıkış bulamamaktadır.

İçeride “Türkiye’nin bir Kürt sorunu vardır ve bu benim sorunumdur” dersiniz, “üzerlerine faza gitmeyelim, aksi halde dağa çıkarlar” gibi bir vehme kendinizi kaptırırsanız, dilinizin altındaki baklayı çıkarmak için önce bazı cıvataları gevşetmeyi yeğlerseniz, bu yola nasıl devam edebileceksiniz?

Dış politikanızı gerçekçi olmaktan çıkarıp, çelişkiler üzerine kurarsanız, kimi neye nasıl inandıracaksınız?

Amerika Birleşik Devletleri, tamamen kendi kurguladığı bir senaryo ile yanıbaşınızdaki Irak’ı en kanlı bir biçimde işgal edecek, Kuzey Irak’ta Türkiye için açık bir tehdit oluşturan Kürt varlığını müttefik sayıp kollayacak ve siz Irak’ın toprak bütünlüğünden ve mücavir bir ülke olarak size olabilecek ciddi yansılardan bihaber bir rahatlıkla, işgalciye yardımcı olabilmenin yollarını açacaksınız, sonra dönüp, kendi kendinize stratejik ortak diye tanımladığınız Amerikadan terörle mücadelede müzaheret bekleyeceksiniz.

Bu yetmiyormuş gibi, Amerikanın bölgedeki karakolu İsraille de, askeri dahil, hemen her alanda sıkı işbirliğine gönüllü olacaksınız.

Bunu yaparken, hem Amerikanın ve hem de İsrail'in terör tariflerini şekillendiren temel hedef ve çıkarlarının çok farklı ve ileride Türkiye'yi bugünkü gibi zora sokacak yörüngelerde seyrettiğini, geçici ve boş bir takım vaatler karşılığında, unutacaksınız.

Amerika yarın İran'a, arkasından Suriye'ye saldırdığında, Amerika ile istihbarat alış verışı ve üçlü mekanizma gibi, bugünden Türk kamuoyuna satışa çıkardığınız malın fiyatı kaçta incek görecekiz.